

491 sayılı Teşkilâtı Esasiye Kanununun tekrar meriyete konulması hakkında
Kanun

(Resmî Gazete ile ilânı : 31 . XII . 1952 - Sayı : 8297)

No.
5997

Kabul tarihi
24 . XII . 1952

MADDE 1. — 20 Nisan 1340 tarih ve 491 sayılı Teşkilâtı Esasiye Kanunu 4695 sayılı Kanunun kabul tarihine kadar yürürlükte bulunan tadilleriyle birlikte tekrar meriyete konulmuş ve bu kanun yerine ikame edilmiş olan 10 . I . 1945 tarihli ve 4695 sayılı Anayasa meriyetten kaldırılmıştır.

MADDE 2. — Bu kanun neşri tarihinden itibaren mer'idir.

31 Aralık 1952

.....
Riyaseti Cumhura yazılan tezkerenin tarih ve
numarası : 25 . XII . 1952 ve 2/349

Bu kanunun ilânının Başvekâlete bildirildiğine
dair Riyaseti Cumhurdan gelen tezkerenin tarih
ve numarası : 31 . XII . 1952 ve 1/361

Bu kanunun görüşmelerini gösteren tutanakların Cilt Sayfa
cilt ve sayfa numaraları : 13 185
16 267
18 129:164,172,201:202,282:304,311,354,
389:410,410,412,424:427

[Birleşim : 14 - 18, 21 -- 232 ve 56 sıra sayılı Basmayazılar 14 ve 21 nci Birleşim Tutanaklarına
bağlıdır.]

T.C. Resmî Gazete

Kuruluş tarihi: 7 Ekim 1836-1920

İdare ve yazı işleri için
Başbakanlık Neşriyat ve Müdevvenat
Umum Müdürlüğüne
müracaat olunur

31 ARALIK 1952
ÇARŞAMBA

Sayı : 8297

KANUN

491 sayılı Teşkilâtı Esasiye Kanununun tekrar meriyete
konulması hakkında Kanun

Kanun No: 5997

Kabul tarihi : 24/12/1952

Madde 1 — 20 Nisan 1340 tarih ve 491 sayılı Teşkilâtı Esasiye Kanunu 4695 sayılı kanunun kabul tarihine kadar yürürlükte bulunan tadilleriyle birlikte tekrar meriyete konulmuş ve bu kanun yerine ikame edilmiş olan 10/1/1945 tarihli ve 4695 sayılı Anayasa meriyetten kaldırılmıştır.

Madde 2 — Bu kanun neşri tarihinden itibaren meridir.
26/12/1952

4695 sayılı kanunun kabulü tarihine kadar yürürlükte bulunan tadilleriyle birlikte

20 Nisan 1340 tarihli ve 491 sayılı Teşkilâtı Esasiye Kanunu

Birinci Fası

Ahkâmı esasiye

Madde 1 — Türkiye Devleti bir Cumhuriyettir.

Madde 2 — Türkiye Devleti, cumhuriyetçi, milliyetçi, halkçı, devletçi, laik ve inkılapçıdır. Resmî dili Türkçedir. Makamı Ankara şehridir. [*]

Madde 3 — Hâkimiyet, bilâkaydüşart milletindir.

Madde 4 — Türkiye Büyük Millet Meclisi, milletin yegâne ve hakiki mümessili olup millet namına hakiki hâkimiyeti istimal eder.

Madde 5 — Teşri salâhiyeti ve icra kudreti Büyük Millet Meclisinde tecelli ve temerküz eder.

Madde 6 — Meclis, teşri salâhiyetini bizzat istimal eder.

Madde 7 — Meclis, icra salâhiyetini, kendi tarafından müntehap Refiscumhur ve onun tayin edeceği bir İcra Vekilleri Heyeti manüfethyle istimal eder.

Meclis, Hükümeti her vakit murakabe ve ıskat edebilir.

Madde 8 — Hakkı kaza, millet namına, usulü ve kanunî dairesinde müstakil mahakim tarafından istimal olunur.

[*] 3115 sayılı kanunla muaddel şeklindedir.

İkinci Fası

Vazifei teşriye

Madde 9 — Türkiye Büyük Millet Meclisi kanunu mahsusuna tevfikân millet tarafından müntehap mebuslardan müteşekkildir.

Madde 10 — 22 yaşını bitiren kadın, erkek her Türk mebus seçmek hakkını halzıdır. [*]

Madde 11 — 30 yaşını bitiren kadın, erkek, her Türk, mebus seçilebilir. [*]

Madde 12 — Ecnebi hizmetçi resmîyesinde bulunanlar, mücazâtı terhibiye veya sırkât, sahtekârlık, dolandırıcılık, emniyeti sulûstimal, hileli iflâs cürümlerinden biryle mahkûm olanlar, mahcurlar, tabliyeti ecnebiye iddiasında bulunanlar, hukuku medeniyeden ıskat edilmiş olanlar, Türkçe okuyup yazmak bilmeyenler mebus intihap olunamazlar.

Madde 13 — Büyük Millet Meclisinin intihabı dört senede bir kere icra olunur.

Müddeti biten mebusların tekrar intihap edilmeleri caizdir.

Sabık Meclis lâhik Meclisin içtimaına kadar devam eder.

Yeni intihabın icrasına imkân görülmediği takdirde içtima devresinin bir sene temdidli caizdir.

Her mebus yalnız kendini intihap eden dairenin değil, umum millet vekilidir.

Madde 14 — Büyük Millet Meclisi her sene Teşriniasani iptidasında davetsiz toplanır.

Meclis âzasının memleket dâhilinde devir, tetkik ve murakabe vazifelerinin ızharı ve teneffüs ve istirahatleri için senede altı aydan fazla tatli faaliyet edemez.

Madde 15 — Kanun teklif etmek hakkı Meclis âzasına ve İcra Vekilleri Heyetine aittir.

Madde 16 — Mebuslar Meclise intihak ettiklerinde şu şeklide tahlif olunurlar :

«Vatan ve milletin saadet ve selâmotine ve milletin bilâkaydüşart hâkimiyetine mugayır bir gaye takip etmeyeceğime ve cumhuriyet esaslarına sadakatten ayrılmıyacağıma namusum üzerine söz veririm.» [**]

Madde 17 — Hiç bir mebus Meclis dâhilindeki rey ve mütalâasından ve beyanatından ve Meclisteki rey ve mütalâasının ve beyanatının Meclis haricinde irat ve izharından dolayı mesul değildir. Gerek intihap

[*] 2599 sayılı kanunla muaddel şeklindedir.

[**] 1222 sayılı kanunla muaddel şeklindedir.

habından evvel ve gerek sonra aleyhine cürüm isnadolunan bir mebusun maznunen istivabı veya tevkifi veyahut muhâkemesinin icrası Heyeti Umumiyyenin kararına menuttur. Cinal cürümüşhut bundan müstesnadır. Ancak bu takdirde makâmı aldı Meclis derhal haberdar etmekle mükelleftir. Bir mebusun intihabından evvel veya sonra aleyhine sâdir olmuş cezalî bir hükmün infazı mebusluk müddetinin hitamına ta'lik olunur. Mebusluk müddeti esnasında müruru zaman cereyan etmez.

Madde 18 — Mebusların senevî tahsisatları kanunu mahsus ile tâyin olunur.

Madde 19 — Tatil esnasında Reiscumhur veya Meclis Reisi lüzum görürse Meclisi içtimaa davet edebileceği gibi âzadan beşte biri tarafından ta'cep vukubûrsa Meclis Reisi dahi Meclisi içtimaa davet eder.

Madde 20 — Meclis müzakeratı ahenkidir ve harfliyen neşrolunur. Fakat Nizamname Dahiliye mündericî şeraitte tevfikân Meclis hâfi celseler-dahi akdedebilir ve hâfi celseler müzakeratının neşri Meclisin kararına menuttur.

Madde 21 — Meclis müzakeratını kendi Nizamname Dahiliye mu'cibince icra eder.

Madde 22 — Sual ve istizah ve Meclis tahkikatı Meclisin cümlel salâhiyetinden olup şekli tatbiki, Nizamname Dahiliye ile tâyin olunur.

Madde 23 — Mebusluk ile Hükümet memuriyeti bir zat uhdesinde içtima edemez.

Madde 24 — Türkiye Büyük Millet Meclisi Heyeti Umumiyesi her Teşrinisani İptidasında bir sene için kendisine bir reis ve üç reis vekilli intihap eder.

Madde 25 — İntihap devresinin hitamından evvel Meclis adedi mürettebinin ekseriyeti mutlakasıyla k'thabat teddit olunursa yeni içtima eden Meclisin intihap devresi ilk Teşrinisani'den başlar.

Teşrinisani'den evvel vâkı olan içtima, fevkalâde bir içtima addolunur.

Madde 26 — Büyük Millet Meclisi kararının vaz'ı, tedlî, tefsiri, fesih ve lıgası, devletlerle mukavele, muahede ve sulh akdi, harb vâkı, muvazenei umumiye maliye ve Devletin umum hesabı kâfi kanunlarının tetkik ve tasdikı, meskukat dârbi inhisar ve malli taahhüdü mutazammın mukavelât ve imtiyazatın tasdikı ve feshi, umumî ve hususî af vâkı, cezalârın tahfif ve tahvil, tahkikat ve mucazatı kanunîyenin teclî, mahkemelerden sâdir olup ka'fiyet kesbetmiş olan idam hükümlerinin infazı gibi vazâifî bizzat kendi ifa eder. [*]

Madde 27 — Bir mebusun vatana hiyanet ve mebusluğu zamanında irtikâp töhmetlerinden biriyile müttehem olduğuna Türkiye Büyük Millet Meclisi Heyeti Umumiyesi âzayı mevcudesinin sülûsaa ekseriyeti ârasıyla karar verir veyahut on ikinci maddede mündericî ceraimden biriyile mahkûm olur ve mahkûmiyeti kaziyet muhkeme hâdîni alır-sa mebusluk sıfatı zâil olur.

Madde 28 — İstifa, esbabı meşrua dolayısıyla mahcuriyet, bilâmezuriyet ve mazeret iki ay Meclise ademî devam veyahut memuriyet kabul hallerinde mebusluk zâil olur.

Madde 29 — Yukarıdaki maddeler mu'cibince mebusluk sıfatı zâil veya sâkit olan veyahut vefat eden mebusun yerine bir diğeri intihap olunur.

Madde 30 — Büyük Millet Meclisi, kendi zabtasını Reisi marifetiyle tanzim ve idare eder.

Üçüncü Fasal

Vazifei icraiye

Madde 31 — Türkiye Reiscumhuru, Büyük Millet Meclisi Heyeti Umumiyesi tarafından ve kendi âzası meyanında bir intihap devresi için intihabolunur. Vazifei riyaset yeni Reiscumhurun intihabına kadar devam eder. Tekrar intihabolunmak caizdir.

Madde 32 — Reiscumhur, Devletin reisidir. Bu sıfatla merasimî mahsusada Meclise ve lüzum görüldüğün İcra Vekilleri Heyetince riyaset eder. Reiscumhur Riyasetcumhur makamında bulunduğün Meclis münaşakat ve müzakeratına iştirak edemez.

Madde 33 — Reiscumhur hastalık ve memleket haricinde seyahat gibi bir sebeple vazâifini ifa edemez veya vefat, istifa ve sair sebep dolayısıyla Cumhuriyet Riyaseti inhiâl ederse Büyük Millet Meclisi Reisi vekâletten Reiscumhur vezâifini ifa eder.

Madde 34 — Cumhuriyet Riyasetinin inhiâlinde Meclis müçtemi ise yeni Reiscumhuru derhal intihabeder.

Meclis müçtemi değilse Reis tarafından hemen içtimaa davet edilerek Reiscumhur intihabedilir. Meclisin intihap devresi hitam bul-

muş veya intihabın teccidüne karar verilmiş olursa Reiscumhuru gelecek Meclis intihabeder.

Madde 35 — Reiscumhur, Meclis tarafından kabul olunan kanunları on gün zarfında ilân eder.

Teşkilâtı esaslıye kanunları ile bütçe kanunları müstesna olmak üzere ilânını muvafık görmediği kanunları bir daha müzakere edilmek üzere esbabı mucibesıyla birlikte keza on gün zarfında Meclise lade eder.

Meclis, mezkûr kanunu bu defa da kabul ederse, onun ilânı Reiscumhur için mecburidir.

Madde 36 — Reiscumhur, her sene Teşrinisani'de Hükümetin geçen seneki faalyetine ve o sene itihaz edilmiş münasip görülen tedbirlere dair bir nutuk iradeder veyahut Başvekil ile iradet ettirir.

Madde 37 — Reiscumhur cenebi devletlerin nezdine Türk Cumhuriyetinin siyasi mümessillerini tâyin ve cenebi devletlerin siyasi mümessillerini kabul eder.

Madde 38 — Reiscumhur İptihabı akabinde ve Meclis huzurunda şuresetle yenin eder:

«Reiscumhur sıfatıyla Cumhuriyetin kanunlarına ve hâkimiyeti milliye esaslarına riayet ve bunları müdafaa, Türk Milletinin saadetine sadıkane ve bütün kuvvetle sarfı mesai, Türk Devletine teveccüh edecek her tehlikeyi kemalî şiddetle men, Türkiye'nin şan ve şerefini vikaye ve ilâya ve deruhte ettiğim vazifemün icabatına hasrınefs etmekten ayrılmıyacağıma namusum üzerine söz veririm.» [*]

Madde 39 — Reiscumhurun isdar edeceği bilcümle mukarrerat Başvekil ile vekilli aldı taraflarından imza olunur.

Madde 40 — Başkumandanlık Türkiye Büyük Millet Meclisinin şahsiyeti maneviyesinde müdemiş olup Reiscumhur tarafından temsil olunur. Kuvayı Harbiyemün emrükumandası hazarda kanunu mahsusuna tevfikân Erkân Harbiye Umumiye Riyasetine ve seferde İcra Vekilleri Heyetinin inhası üzerine Reiscumhur tarafından nasbedilecek zata tevdi olunur.

Madde 41 — Reiscumhur hiyaneti vataniye hâlinde Büyük Millet Meclisine karşı mesuldür. Reiscumhurun isdar edeceği bilcümle mukarrerattan mütevellit mesuliyet 39 uncu maddede mu'cibince mezkûr mukarrerat imza eden Başvekil ile vekilli aidine raçdır. Reiscumhurun hususî şahsiyesinden dolayı mesuliyeti lâzımı geldikte işbu Teşkilâtı Esaslıye Kanununun masuliyeti teşriyeye taalluk eden 17 nci maddesi mu'cibince hareket edilir.

Madde 42 — Reiscumhur, Hükümetin inhası üzerine daimî malûliyet veya şeyhulmâk gibi şahsî sebeplerden dolayı muayyen cfradın cezalârını iskat veya tahfif edebilir.

Reiscumhur, Büyük Millet Meclisi tarafından itihâm edilerek mahkûm olan vekiller hakkında bu salâhiyeti istimal edemez.

Madde 43 — Reiscumhurun Tahsisatı Kanunu Mahsus ile tâyin olunur.

Madde 44 — Başvekil, Reiscumhur canbından ve Meclis âzası meyanından tâyin olunur.

Sair vekiller Başvekil tarafından Meclis âzası arasından intihap olunarak heyeti umumiyesi Reiscumhurun tasdikıyla Meclise arz olunur. Meclis müçtemi değilse arz keyfiyeti Meclisin içtimaına ta'lik olunur.

Hükümet hattı hareket ve siyasi noktalı nazarını âzamlı bir hafta zarfında Meclise bildirir ve kîmat talep eder. [**]

Madde 45 — Vekiller Başvekil riyaseti altında (İcra Vekilleri Heyeti) ni teşkil ederler.

Madde 46 — İcra Vekilleri Heyeti Hükümetin umumî siyasetinden müştereken mesuldür.

Madde 47 — Vekillerin vazife ve mesuliyetleri mahsus kanunla tâyin olunur. [**]

Madde 48 — Vekâletlerin teşkilî tarzı, mahsus kanuna tabidir. [**]

Madde 49 — Mezun ve her hangi bir sebeple mazur olan bir vekile İcra Vekilleri Heyeti âzasından bir diğeri muvakkaten niyabet eder. Ancak, bir vekil bir vekâletten fazlasına niyabet edemez. [**]

Madde 50 — İcra Vekillerinden birinin Divanı Âliye sevkine dair Türkiye Büyük Millet Meclisince verilen karar vekâletten sukutu dahi mutazammındır. [**]

[*] 1222 sayılı kanunla muaddel şeklidir.

[**] 3272 sayılı kanunla muaddel şeklidir.

[*] 1222 sayılı kanunla muaddel şeklidir.

İdareî örfiye, şahsî ve idareî masuniyetlerinin, matbuat, mü-
rasedâ, cemiyet, şirket hakriyetlerinin muvakkaten takyit veya tahki
demektir.

İdareî örfiye müstakkiyle bu mütaka dâhînde tatbik olunacak
ahkâm ve muamelelerin sureti icrası ve harb hâkînde dâhî masuniyet ve
hürriyetlerin tarzı takyit ve tahki kanunla tesbit olunur.

Madde 87 — İptidai tahsîl bütün Türkler için mecburi Devlet
mekteplerinde meccanidir.

Madde 88 — Türkiye ehâlisine din ve erk farkı olmaksızın vatan-
daşlık kibarîyle (Türk) kılak olunur.

Türkiye'de veya haricte bir Türk babanın sübünden doğan veyahut
Türkiye'de mitemekânî bir ecnebi babanın sübünden Türkiye'de doğup
ta memleket dâhînde ikamet ve sınıv rüştü vusulünde resmî Türklüğü
ihlîyar eden veyahut Vatanadaşlık Kanunu mucibince Türklüğe kabul ola-
nan herkes Türktür. Türklük sıfatı kanunen muayyen olan ahvalde izaa
edilir.

Altıncı Fasıll

Mevaddı Müteferrika

Vilâyat

Madde 89 — Türkiye coğrafi vaziyet ve iktisadi mümasebet noktal
anzarından vilâyetlere, vilâyetler kazalara, kazalar nahiyelere, mülkâsım-
dır ve nahiyeler de kasaba ve köylerden terekklüp eder.

Madde 90 — Vilâyetlerle şehir, kasaba ve köyler hükûmî şahsiyeti
halzidir.

Madde 91 — Vilâyetler umuru tevsiî mezuniyet ve tefriki vezâfî
esasî üzerine idare olunur.

Memurî

Madde 92 — Hukukî siyasetiyei dâhî her Türk ehliyet ve istihkakına
göre Devlet memuriyetlerinde istihdam olunmak hakkını halzidir.

Madde 93 — Bâhânum memurkârı evsafı, hukuku, vezâfî, maasî ve
muhasasatı ve sureti nâsp ve azilleri ve terti ve terakkileri kanunu mah-
sus ile muayyendir.

Madde 94 — Kanuna muhalîf olan umurda âmîro ttaat memuru me-
subiyetten kurtaramaz.

Umuru maliye

Madde 95 — Muvazeneî Umumiye Kanunu lâyhası ve buna bağı
bütçeler ve cetveler ile mülhak bütçeler Meclîse malî yıl başından enaz
üç ay evvel takdim olunur. [*]

Madde 96 — Devlet emvâlinde muvazene haricinde sarfiyat calz
değildir.

Madde 97 — Muvazeneî Umumiye Kanununun hükûmî bir seneye
mahsusdur.

[*] 1893 sayılı kanunla muaddeî şekildedir.

Madde 98 — Hesabî Kati Kanununun mülkâsîlik olduğu sene bütçesinin
devrei hesabiyesi zarfında istihsal olunan kanunla ile yine o sene vuku-
bulan hesabatın hakikî miktarını mübeyyin kanundur. Bunun şekli ve tak-
sîmatı Muvazeneî Umumiye Kanununa tamamiyle mütenazir olacaktır.

Madde 99 — Hesabî Kati Kanununun lâyhası mülkâsîlik olduğu se-
nenin sonundan itibaren nihayet ikinci senenin Teşrinisaniîsinin İptidasına
kadar Büyük Millet Meclisine takdim olunmak mecburidir.

Teşkilâtı Esasiye Kanununa ait Zevabit

Madde 100 — Büyük Millet Meclisine merbut ve Devletin varidat
ve masarifatını kanunu mahsusuna tevfiқан murakabe ile emkellef bir
Divanı Muhasebat müessesidir.

Madde 101 — Devamî Muhasebat umurî mutabakat beyannamesini
taallük ettiği Hesabî Kati Kanununun Maliyece Büyük Millet Meclisine
tehdîmî tarihinden itibaren nihayet altı ay zarfında Meclîse takdim eder.

Madde 102 — İşbu Teşkilâtı Esasiye Kanununun tadîlî aşağıdaki
şeraitte tabidir :

Tadîlî teklîfî Meclîs azayı münettekbesinin lâbedal bir sütlüsü tara-
fından imza olunmak şarttır.

Tadîlîl ancak adedi mürettebin sülûsan ekseriyeti âraşlye kabul
olunabilir.

İşbu kanunun Şekli Devletin Cumhuriyet olduğuna dair olan birinci
maddesinin tadîlî ve tağıyri hiçbir suretle teklîf dâhî edilemez.

Madde 103 — Teşkilâtı Esasiye Kanununun hiç bir maddesi, hiçbir
sebep ve bahane ile fihmal veya talil olunamaz.

Hiçbir kanun Teşkilâtı Esasiye Kanununa münafi olamaz.

Madde 104 — 1293 tarihli Kanunu Esasî ile mevaddı muaddelesi ve
20 Kânunsam 1337 tarihli Teşkilâtı Esasiye Kanunu ve müzeyyelât ve ta-
dîlâtı mülgidir.

Madde 105 — İşbu kanun tarihî neşrinden itibaren mer'iyülicradır.

No.	Başlık	Dünya Tarihî	Çiltı	Sabitö	Resmî Gazete Sayı	
I — İhtilî Kanunlar :						
491	Teşkilâtı Esasiye Kanun	24/5/1340	3	5	1019	71
1222	Teşkilâtı Esasiye Kanununun bazı maddelerinin tadîlîne dair Kanun	14/4/1928	3	9	273	863
1693	Teşkilâtı Esasiye Kanununun 95 inci maddesinin tadîlîne dair Kanun	15/12/1931	3	13	25	1974
2599	Teşkilâtı Esasiye Kanununun 10 ve 11 inci maddelerinin tadîlîne dair Kanun	17/2/1934	3	16	36	2977
3115	Teşkilâtı Esasiye Kanununun bazı maddelerinin tadîlîne dair Kanun	13/2/1937	3	18	307	3333
3272	Teşkilâtı Esasiye Kanununun bazı maddelerinin tadîlîne dair Kanun	1/12/1937	3	19	37	3773
II — Tefâzîl						
111	20 Nisan 1340 tarih ve 491 numaralı Teşkilâtı Esasiye Kanununun 23 üncü maddesinin tadîlîne dair Kanun	22/2/1927	3	8	83	563
III — Kaldırılan Kanun :						
4695	Anarım	15/1/1945	3	24	170	3903

T. B. M. M. KARARLARI

İzmir Milletvekili Behzat Bilgin'in Milletvekilliği dokunulmazlığı hakkında

Karar No: 1817

Yeniasır Gazetesinin 9/6/1952 tarihli nüshasında, «Halk Partisinin sonu gelmez serveti» başlığı altında M. Tuncer imzası ile çıkan yazı, madde lâyhını suretiyle Halk Partisini tahkirî tazammun eder mahiyette olduğundan dolayı bu parti avukatı tarafından verilen şahsî dâva'dekiçeşi üzerine M. Tuncer'in müstear ad olduğu ve bahsolunan yazının sahibi olmasından dolayı suçlu sanılan İzmir Milletvekili Behzat Bilgin'e isnat olunan suçun, Anayasasının 12 ve 27 nci maddelerinde yazılı suçların dışında kaldığı anlaşıldığından İçtüzüğü'nün 180 inci maddesi gereğince bu hususta yapılmak istenen kovuşturma ve yargılamaın Dönem sonuna bırakılmasına karar verilmiştir.

19/12/1952

İzmir Milletvekili Sadık Giz'in Milletvekilliği dokunulmazlığı hakkında

Karar No: 1818

Müddeti içinde, ambarında mevcut bütün miktarını bildirir beyanname vermediğinden 3437 sayılı Tütün ve Tütün İhhası Kanununun 60 inci maddesi delâletliyle 94 üncü maddesine tevfiқан hakkında ceza lâyhını, Tekel İzmir Müdürlüğü'nce istenilmesinden dolayı suçlu sanılan İzmir Milletvekili Sadık Giz'e isnat olunan suçun, Anayasasının 12 ve 27 nci maddelerinde yazılı suçların dışında kaldığı anlaşıldığından İçtüzüğü'nün 180 inci maddesi gereğince bu hususta yapılmak istenen kovuşturma ve yargılamaın Dönem sonuna bırakılmasına karar verilmiştir.

19/12/1952